

Spæl í ramasta álvara

Venjingin leygardagin hjá Suðuroyar Sunnara Bjargingarfelag, slökkiliðnum í Vági og Brunaumsjón Landsins gekk stak væl

Leygardagin seinnapartin var ein stór venjing í Heiðunum í Porkeri, yvirav Hovs bygd.

Venjingin hevði til endamáls at fáa allar partar at vera tilbúnar, um ein vanlukka skuldi hent, og venjingin var fyriskipað í samstarvi millum Suðuroyar Sunnara Bjargingarfelag,

slökkiliðni í Vági og Brunaumsjón Landsins.

Ein slík venjing er sjónleikur, sum hesu ferð snúði seg um, at ein bussur rendi inn í ein bygning, og sokom aftur ein bilur upp í óhappið. Eldur kom í bussin, og 11 fólk finga skaða.

Tey skaddu fólkini vóru meistarliga riggað til og

sminkað. Har vóru bæði skall- og beinbrot, og ein misti beinið. Nøkur bløddu heilt illa.

Neyðugt var at klippa

"Vanlukkan" var, at ein bussur hevði rent inn í ein bygning, eldur kom í bussin, og fleiri fólk finga skaða

tvey fólk leys úr einum bili, tí tey sótu fóst. Hetta arbeiðið gjørdi bjargingarfelagið, sum kom við sínum væl útgerðaða bili.

Nøkur fólk vóru kroyst fóst í "húsaleivdum", og bjargingarfelagið og slökkiliðni í felag finga fólkini, sum finga fyrstuhjálp á staðnum, leys aftur. Hetta kravdi bæði tung arbeiðið og arbeidssnildi.

Kári Hammer, formaður í bjargingarfelagnum, letur væl at. Alt riggaði, sum tað skuldi. Sjálvandi var okkurt smávegis, men tað var jú eisini fyrri at finna veikleikarnar og læra av teimum, at venjingin var, sigur Kári Hammer.

Dult frammanundan

Teir dultu fyrri fólk frammanundan, at venjingin fór at verða. Sjálvur hevði hann tó teskað monnum í bjargingarfelagnum í oyrði, at teir leygardagin skuldu halda seg nærindis telefonini. Hetta helt hann ikki spilla nakað, tí neyðugt var at hava hesar menninir við, og til dagligt kann eingin krevja av teimum, at teir altíð eru tilbúnir, tí arbeiðið er sjálvboðið.

Annars vóru tað bara nøkur heilt fá fólk, sum frammanundan vistu nakað um venjingina.

Á Suðuroyar Sjúkrahúsi vistu tey tað ikki, men tað gingu kortini ikki meira enn nakrir fáir minuttir, til lekni og sjúkrasystur komu á staðið at geva fyrstuhjálp.

Skjót boð

Kári Hammer er fegin um, hvussu væl tað gekk at fáa boðini til allar menninar, hann skuldi ringja til. Tá okkurt hendir, gongur telefonin ofta fyrri, tí øll fara at ringja í senn. Tað hendi ikki henda dagin. Einaferð seinni sveik tó ein onnur telefon, og tað hevur óivað verið, tí so nógv hava ringt eftir at hava sæð sjúkrabilarnar, heldur Kári Hammer.

Boðini um "vanlukkuna" vóru send yvir alarmsentralin, sum eftir lítari løtu fekk fatur á 30-40 fólkum umframt sjúkrahúsi, sjúkrabilum o.a.

Starvsfólkini á sjúkrahúsinum verða røst av fyrirreikarunum, tí tey bóru skjótt at, og arbeiddu, sum var hetta ein veruligur skaði

Tey skaddu fólkini vóru fyrstuhjálpt á staðnum

Gott at hava sjúkrahús

Tey "skaddu" fólkini vóru koyrd við sjúkrabilum á Suðuroyar Sjúkrahús, har tey vóru kannað og viðgjørd, og sjúkrahúsið sendi boð eftir eyka fólk.

Tað var eisini fyriskipað, at tyrlurnar kundu flyta leknað suður og flyta sjúklingar víðari til him bæði sjúkrahúsin.

Kári Hammer sigur, at venjingin varð lögð til rættis langt undan øllum orðaskiftinum um sjúkrahúsin. Venjingin hevði sostatt einki við tað orðaskifti at gera. Men, men. Skuldi ein slík vanlukka sum henda hent, er kortini gott at hava sjúkrahús og vælútbúnar leknað og onnur starvsfólk í oynni, sigur Kári Hammer.

Við lív og sál

Kári Hammer rósar lutakurum, sum við sjúkrahúsfólkum og lögreglu kanska vóru eini 90 í tali. Øll gingu uppi venjingina við lív og sál og gjørdu sitt arbeiði til lítur. Hetta var sjónleikur,

men alt fór kortini fram í ramasta álvara.

Eisini letur hann væl at undirtøkuni, sum bjargingarfelagið í Suðuroyar sunnaru hevði altíð fæst frá fólkunum, og tað sást m.a. við, at nóg mikið av vaksnum fólkum vart til reiðar at luttaka, sigur Kári Hammer.

Væl nøgd

Eftir venjingina settu fyrirreikararnir seg saman at tosa um venjingina. Eygleiðarar fylgdu venjingini bæði á staðnum og á sjúkrahúsinum, og teir høvdu onkrar viðmerkingar. Okkurt kundi verið órðvíst, men samaðum tók vóru fólk samd um, at venjingin var væl eydnað.

randi

Myndir:
Rógvi Johansen

